

[Estrup]

der er knyttet en revisionsparagraf, og vi iværksætter samtidig et evalueringsarbejde, oven i købet et uvildigt evalueringsarbejde. Om man vil kalde det en forsøgslovgivning eller man vil kalde det noget andet, er for mig fuldstændig underordnet. Det, der står tilbage, er, at det er et forsøg med at give uddannelse til de langtidsledige. Det er naturligvis et forsøg, som derfor også skal revideres, når vi har fået nogle rimelige erfaringer, og det vil det blive.

Vi har haft en lang debat om socialdemokratiets forhold til dagpengereetten, og jeg synes, det er fremgået aldeles tydeligt, at den holdning, socialdemokratiet i dag indtager til dagpengereetten og varigheden, spørgsmålet om § 65, sammenknytningen mellem uddannelses tilbud og dagpengereetten, adskiller sig fra den holdning, man indtog i 1978. Men jeg tror ikke, at vi kommer meget længere med den diskussion, for vi har jo gentagne gange måttet bede om et svar, som vi ikke har fået, fra hr. Svend Auken. Jeg tror, at der er partier både til højre og til venstre for socialdemokratiet, som ved, at socialdemokratiet på dette punkt ikke har rent mel i posen.

Derfor vil jeg gerne slutte af med at sige noget om det perspektiv, der ligger i lovgivningen, og jeg vil i den forbindelse gerne gøre hr. Svend Aukens ord fra debatten den 28. april 1978 til mine. Hr. Svend Auken sagde ifølge Folketingstidende 1977-78, sp. 9221, følgende:

»Problemet for denne gruppe er jo, at hvis ikke der bliver gjort en særlig indsats for denne gruppe, så kommer den ikke i gang med at arbejde. Det er det, man lukker øjnene for. Det bare at blive ved med at give dem understøttelse løser en del af deres sociale problem, men det presser dem dog længere og længere ud i modløshedens onde cirkel og ud i de fordomme, der findes over for de langtidsarbejdsløse.«

Jeg kunne ikke være mere enig i de ord, der her er sagt. Det er præcis det, der nu ændres på med den lovgivning, der gennemføres. Det, vi sætter i gang, er den aktive arbejdsmarkedspolitik, som socialdemokratiet burde have sat i gang, da det havde regeringsmagten.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Nu må jeg vist for fjerde gang sige til hr. Estrup, at der er ingen ændring i den socialdemokratiske opfattelse med hensyn til § 65 og § 43, og hr. Estrup kan ikke klare sig ud af vanskelighederne ved at henvise til, hvad folk måtte tænke til højre og til venstre for socialdemokratiet. Der er intet belæg for hans opfattelse, og der er heller ingen grund til at bruge det citat fra 1978, som jeg fuldt ud vedkender mig, til at argumentere for det lovforslag, vi om et øjeblik skal stemme om. For hvad er det, man gør med denne lovgivning? Giver man nogen sikkerhed for, at de ledige rent faktisk får et reelt tilbud? Nej. Sikrer man sig imod, at de kommer på en årelang forsikringsydelse, dagpengeydelse? Nej. I modsætning til arbejdstilbudsordningen vil de efter denne ordning år ud og år ind komme på dagpenge og oven i købet på nedsatte dagpenge. Derfor er der simpelt hen tale om en helt anden filosofi i dette lovforslag i forhold til forslaget fra 1978.

Endelig taler hr. Estrup om aktiv arbejdsmarkedspolitik. Om et øjeblik får vi lovforslag nr. L 200 om beskæftigelsesmuligheder for unge til behandling. Her vil det radikale venstre igen stemme sammen med regeringen for at forringe den aktive arbejdsmarkedspolitik, der var under opbygning tidligere, i modsætning til alt, hvad det radikale venstre har stået for tidligere, i modsætning til, hvad radikale vælgere og radikale partimedlemmer over hele landet finder er rimeligt. Det er det, der har givet det radikale venstre et afgørende troværdighedsproblem på dette punkt, og det er derfor, hr. Estrup bruger al sin taletid til på et urimeligt grundlag at angribe socialdemokratiet.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Til hr. Estrup vil jeg sige: en særlig indsats over for de allersvageste grupper på arbejdsmarkedet, det skal vi selvfølgelig have, men en straffeekspedition, et straffespark, der kaster dem ned på nedsatte dagpenge, det skal vi selvfølgelig ikke have.

Vi skal sige nej til en mulighed, eller en risiko må jeg vel rettere sige, for et livslangt forløb på nedsatte dagpenge. Hr. Estrup ironiserer altid over, om man virkelig skulle kunne leve et helt liv på dagpenge. Nu har hr. Estrup været med til at lave en lovgivning, der siger, at det skal man, men vel at